

ด่วนที่สุด

ที่ กต ๑๔๐๓/๒๐๓๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๐๒๖๒
วันที่ ๘ ม.ค. ๕๔

☒ ด่วนที่สุด
☐ ไม่เร่งด่วน
8 ม.ค.

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม.

๑๐๔๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

1/2531
สวค.
วันที่ พ.ย. 2554
เวลา 14.30

เรื่อง ความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งรัฐอิสราเอล

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๒๖๑๖
ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งรัฐอิสราเอลเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งขอให้พิจารณาว่าเรื่องดังกล่าวมีประเด็นเกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ เพราะเหตุใด ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียน ดังนี้

๑. ความตกลงดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อไทย เนื่องจากเป็นความตกลงทางการค้าที่คำนึงถึงผลประโยชน์ต่างตอบแทนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและอิสราเอล และมีกลไกคณะกรรมการร่วมทางการค้าที่กำหนดให้การดำเนินการตามความตกลงต้องผ่านการหารือและตกลงกันของทั้งสองฝ่าย โดยมูลค่าการค้าระหว่างไทยและอิสราเอลมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งไทยเป็นฝ่ายที่ได้ดุลการค้ามาโดยตลอดในช่วงเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา และมูลค่าการค้ามีแนวโน้มขยายตัวจากสินค้าส่งออกจากไทยที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าด้านการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร

ในส่วนของผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกลุ่มประเทศอาหรับนั้น กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่า ไม่น่าจะมีผลกระทบ เนื่องจากที่ผ่านมา ไทยสามารถรักษาสมดุลความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับอิสราเอลและกลุ่มประเทศอาหรับได้เป็นอย่างดี เพราะแม้ไทยจะมีความสัมพันธ์ทางการค้าในระดับที่ค่อนข้างดีกับอิสราเอลอยู่แล้ว เมื่อเทียบกับประเทศอาหรับหลายๆ ประเทศ แต่กลุ่มประเทศอาหรับก็ยังไม่เคยใช้ประเด็นนี้เป็นข้อพิจารณาในการดำเนินนโยบายกับไทยและยังคงรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับไทยมาโดยตลอด

๒. ความตกลงดังกล่าว เป็นสนธิสัญญา ตามข้อ ๒ (๑)(๑) ของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๙ และเป็นหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งระบุว่า “หนังสือสัญญา หมายถึงความตกลงระหว่าง

ประเทศทุกประเภทที่จัดทำขึ้นระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศในรูปแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะถูกบันทึกไว้ในเอกสารฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกัน และไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าอย่างไร" ดังนั้น ความตกลงฯ จึงต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนลงนาม

๓. สำหรับประเด็นว่าความตกลงฯ จะเป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ด้วยหรือไม่นั้น ขอเรียนว่า โดยที่ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตามที่รัฐธรรมนูญ วรรคห้า กำหนด จึงเห็นควรใช้แนวปฏิบัติที่ผ่านมา กล่าวคือ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะเป็นผู้ให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความเห็นประกอบเพื่อพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น

เกี่ยวกับเรื่องนี้ กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่า โดยที่สาระของความตกลงฯ มุ่งพัฒนาและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกันภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของแต่ละฝ่าย รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการการค้าร่วม การจัดงานแสดงสินค้า การประชุมเกี่ยวกับเศรษฐกิจในประเทศทั้งสอง และให้การยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับวัสดุตัวอย่างสินค้าที่นำเข้ามาจัดแสดง ซึ่งมีพิกัดอัตราภาษีศุลกากรภาค ๔ ประเภท ๑๐ รองรับอยู่แล้ว จึงไม่เป็นหนังสือสัญญาที่เปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุนหรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น หากกระทรวงพาณิชย์สามารถปฏิบัติได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามหนังสือสัญญา ความตกลงดังกล่าวก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเสนอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

กองตะวันออกกลาง

โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๒๐๔๕

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๕๓